

روایت منصوره گرجی، نایب رئیس فدراسیون کوهنوردی و پزشک بیمارستان شهدای تجریش از تلاش کادر درمانی برای مبارزه با کرونا در گفت‌وگو با «جوان»

خدمت کردن در شرایط گل و بلبل هنر نیست

گفت‌وگو شیوانوروزی

تعطیلی مسابقات ورزشی همچنان ادامه دارد و در شرایطی که هنوز زمان بازگشت به وضعیت عادی مشخص نیست، برخی از اهالی ورزش در عرصه‌های دیگر به مردم و وطنشان خدمت می‌کنند؛ از حضور در فعالیت‌های خیریه گرفته تا حضور در بیمارستان‌ها و همکاری با کادرهای درمانی. منصوره گرجی، نایب رئیس فدراسیون کوهنوردی بانوان با ۲۷ سال سابقه تجربه مامایی امروز در بیمارستان شهدای تجریش دست از کار نکشیده و با به جان خریدن ریسک ابتلا به کرونا نقش مهمی در به دنیا آمدن نوزادان و شادی مادران باردار ایفا می‌کند. شنیدن صحبت‌های این بانوی مدیر، ورزشکار و فعال جامعه پزشکی درمانی خالی از لطف نیست.

شیوع کرونا همه کشورها را درگیر کرده است. با توجه به اینکه بیمارستان شهدای تجریش نیز بخش ویژه‌ای برای این بیماران در نظر گرفته، شما بیمارستان برای کادر درمانی و مردم چگونه است؟

متأسفانه اپیدمی کرونا کشور را تحت تأثیر قرار داده و البته سایر کشورها نیز درگیر آن شده‌اند؛ از طرفی از بعد اقتصادی نیز مشکلات زیادی را برای همه ایجاد کرده است، ضمن اینکه شرایط سخت کاری پس از کرونا، از نظر بهداشت روان همه همکارانم را تحت تأثیر قرار داده است. کادر درمان هر چه داشته برای سلامت هموطنان در طبق اخلاص گذاشته و در این روزها خانواده‌های این عزیزان هم تحت تأثیر بحران کرونا هستند؛ چراکه کادر درمانی با پدر و مادر هستند یا پدر، مادر و خانواده‌ای چشم‌انتظارشان است. در بین همکارانم در بیمارستان هستند افرادی که از ابتدای شیوع ویروس به خانه نرفتند.

خیلی‌ها در خط مقدم کرونا به مردم خدمت کردند و همیشه معتقدم که خدمت کردن در شرایط گل و بلبل هنر نیست. ما این شغل را قبول کردیم و تا آخر هم سنگر را ترک نمی‌کنیم

در هفته‌های اخیر گزارش‌هایی در خصوص اقدام برخی از مردم برای کوهنوردی منتشر شده است. آیا واقعا حضور اندک افراد در مسیرهای کوهنوردی خطر ابتلا به کرونا را کاهش می‌دهد؟

به هیچ وجه این تفکر درست نیست. تماس افراد با سطوح یکی از راه‌های ابتلا به کروناست. اگر یک ناقل وسایلش را در کوه روی سنگ بگذارد، نفر بعدی که این مسئله را نمی‌داند، اصلا درست نیست بگویم من از یک بیراهه‌ای می‌روم که کسی نمی‌رود! این حرف‌ها بین افراد حرفه‌ای دیده نمی‌شود. این خودمان هستیم که در این کار ملی باید با هم همکاری کنیم. جامعه آن چیزی می‌شود که ما هستیم. یاد گرفته‌ایم فقط زبان انتقاد داشته باشیم، ولی وقتی یک طرح ملی اجرا می‌شود، همه باید در آن سهم باشیم. فدراسیون کوهنوردی در همان روزها نخواست شیوع کرونا با دستور آقای زارعی، رئیس فدراسیون و با همکاری هیئت‌های استان‌ها بحث ماندن در خانه و قطع زنجیره انتقال این ویروس را با جدیت پیگیری کرد. آن درصدا نگی که به این موارد پایبند نبوده، کوهنورد واقعی نیستند. همیشه تأکید کردیم تک‌تک ما در ابتلا مردم به کرونا مقرر هستیم.

این نگرانی را از ابتدای شیوع

گفت‌وگو سعید احمدیان

پوپک بسامی، ملی‌پوش وزنه‌برداری کشورمان یکی از هزاران پرستاری است که این روزها در خط مقدم مبارزه با کرونا در بیمارستان‌ها به عنوان مدافعان سلامت در حال خدمت است. بسامی که سال گذشته با وزنه زدن در مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی جهان تاریخ‌ساز شد، این روزها با زودرن لباس وزنه‌برداری و پوشیدن روپوش سفید پرستاری در بیمارستان برای درمان بیماران کرونایی فعالیت می‌کند. وی در گفت‌وگو با «جوان» از این روزها صحبت می‌کند.

به عنوان یک ورزشکار و پرستار، این روزها در خط مقدم مبارزه با کرونا هستید، از خودتان بگویید.

نزدیک به سه سال و نیم است که وزنه‌برداری کار می‌کنم و یک سال و نیم است که عضو تیم ملی وزنه‌برداری بانوان هستم و در یک مسابقه آسیایی و یک مسابقه جهانی شرکت کرده‌ام. البته در حوزه فعالیت شغلی، کارشناسی پرستاری دارم و سال‌هاست که به عنوان پرستار فعالیت می‌کنم. از یک سال قبل از عضویت در تیم ملی وزنه‌برداری، به عنوان پرستار در فدراسیون پزشکی ورزشی کار و به ورزشکاران و همکاران ورزشی خدمات‌رسانی می‌کنم.

مسئولیت سنگین و سختی را شما به عنوان مدافعان سلامت در کنار سایر اعضای کادر درمانی کشورمان بر عهده دارید، درباره این مسئولیت صحبت می‌کنید.

من و بقیه کادر درمان به عنوان یک مجموعه کنار هم در این روزهای کرونایی فعالیت می‌کنیم و همه زحمت می‌کشند، البته کارمانسبت به قبل سنگین‌تر و حساس‌تر شده است، اما خدا را شکر در فدراسیون پزشکی ورزشی توانسته‌ایم موضوع کرونا تا حدود زیادی کنترل کنیم.

برگردیم به روزهای اول شروع کارتان، چه شد که پرستاری را انتخاب کردید؟

در این باره صحبت می‌کنید؟

در دوران پرستاری رشته علوم تجربی درس خواندم و تکنور که دادم، در رشته پرستاری مجاز شدم. این رشته را از قبل دوست داشتم و از این انتخاب پیشیمان نیستیم و به شغلی که انتخاب کرده‌ام خیلی علاقه دارم.

۳۰ پهن امسال کرونا در ایران همه را غافلگیر کرد، با توجه به خبرهایی که درباره خطر ناک بودن ویروس منتشر شد، احساس نگرانی نکردید؟ از روز اول فعالیت در بخش کرونا بگویید.

من هم مثل همه همکارانم و مردم درباره این ویروس نگرانی‌هایی داشتم. در روزهای اول یکسری کارها به سرعت در فدراسیون پزشکی ورزشی صورت گرفت و اتاق قرنطینه و ایزوله در مجموعه راه‌اندازی شد. معتقدم که اقدامات خیلی خوبی در مجموعه فدراسیون پزشکی ورزشی برای مقابله با کرونا انجام شد تا آمادگی‌های لازم به وجود بیاید.

از خودگذشتی شما و سایر اعضای کادر درمانی کشورمان با هیچ چیزی قابل جبران نیست، سختی این روزها را با چه انگیزه‌ای پشت سر می‌گذارید؟

پرستاری شغلی است که ما انتخاب کرده‌ایم، از اول پرستاری سخت بود، اما الان خب شرایط کارمان سخت‌تر شده است و ما این روزهای سخت را به امید اینکه هر چه زودتر این بیماری از بین برود و مردم به کار و زندگی روزانه‌شان و ورزشکاران به فعالیت، تمرینات و اردوهایشان برگردند، پشت‌سر می‌گذاریم. شخص خودم به عنوان ورزشکار در رشته وزنه‌برداری فعالیت می‌کنم، به این امید، این روزهای سخت را سپری می‌کنم که بتوانم دوباره

گفت‌وگوی «جوان» با پوپک بسامی ملی‌پوش وزنه‌برداری که به عنوان پرستار در خط مقدم مبارزه با کروناست

سختی کرونا با انگیزه بازگشت به تمرینات آسان می‌شود

مجازی و سطح شهر می‌بینیم. توصیه می‌کنم که مردم برای کارهای غیرضروری اصلا خانه بیرون بیرون نیایند و رعایت کنند تا زنجیره شیوع کرونا قطع شود.

برویم سمت وزنه‌برداری، چه شد وزنه‌برداری را انتخاب کردید؟ از چه زمانی فعالیت‌تان را در این رشته آغاز کرده‌اید؟

من قبل از وزنه‌برداری به مدت ۱۵ سال بسکتبال کار می‌کردم و به مدت هفت سال هم در باشگاه‌های سوپر لیگ بسکتبال بانوان بازی می‌کردم. چند سال پیش از طریق یکی از دوستانم متوجه شدم که قرار است وزنه‌برداری بانوان راه‌اندازی شود و به من توصیه کرد که در این رشته خودم را محک بزنم. پس از آن وارد وزنه‌برداری و کم‌کم به این رشته علاقه‌مند شدم و به تیم ملی هم رسیدم و در آسیایی و جهانی برای ایران وزنه زدم.

می‌شود گفت موفق‌ترین بانوی ایرانی وزنه‌بردار هستید و سال گذشته سال شلوغی را داشتید، در قهرمانی آسیا چهارم شدید و به عنوان اولین وزنه‌بردار زن ایرانی در قهرمانی جهان هم وزنه زدید، درباره این تجربیات‌تان صحبت می‌کنید؟

نه تنها برای من، بلکه برای تیم وزنه‌برداری بانوان سال ۹۸ اتفاق‌های خوبی رقم خورد. سال ۹۸ برای من بهترین سال ورزشی‌ام بود و خیلی اتفاقات خوبی برای من افتاد. به فاصله شش ماه در رقابت‌های قهرمانی آسیا و جهانی شرکت کردم. در مسابقات کشوری هم اول شدم و رکوردهای خوبی را ثبت کردم. تجربه خوبی در سال گذشته داشتم و امیدوارم هر چه زودتر به تمرینات برگردم و به اردوی تیم ملی بروم و رکوردهایم را بالاتر ببرم تا به مدال برسم.

سقف آرزوهای پوپک بسامی در وزنه‌برداری کجاست؟

آرزوهای من در وزنه‌برداری سقفی ندارد و می‌خواهم تا جایی که بتوانم تمرین کنم و وزنه بزنم، هر چند در این مسیر اهدافی برای خودم دارم، اما برای آرزوهایم سقفی تعیین نمی‌کنم.

به عنوان یک بانوی ورزشکار چه انتظاری از مسئولان دارید؟

هیچ انتظاری از هیچ مسئولی در ورزش ندارم، در وزنه‌برداری هم تا جایی که می‌شود مسئولان حمایت کردند و امیدوارم این حمایت‌ها ادامه‌دار باشد. از رئیس فدراسیون وزنه‌برداری که خیلی دلسوزانه و پدرا نه دختران این رشته را حمایت کردند تا تمام سختی‌های تیم بانوان در مسابقات بین‌المللی شرکت کند، تشکر می‌کنم. در بخش پرستاری هم از آقای دکتر خلیلیان، رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی هم که با تصمیم‌های به موقع برای سلامتی جامعه ورزش تلاش می‌کنم، تشکر می‌کنم.

تلاش می‌کنم، تشکر می‌کنم.